

श्री

ରାଧାକୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର

ગરબા તથા આરતીઓ.

અપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

પ્રકાસક મનમુખરામ રણછોડ.

શ્રી. ડાહોર.

सरस्वती पुरतःकालयना भाषीक.

પ્ર. જોડાલાલ મનસુખરામ-ઠે. બજારમાં.

‘પ્રજાહતાર્થ મુદ્રાલય’ પ્રેસમાં પટેલ. ડાહ્યાભાઈ દલપત-
રામે છાપ્યું. ૬૦ શાહપુર નવી પોળ-અમદાવાદ.

आवृत्ति ४ था.

4d 4000

સને ૧૯૨૧

संवत् १९७७

કિંમત છે આના.

55555

2428

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથોપસંગ્રહ-સંગ્રહ
૧૫૨૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ५५२४ वर्गीक

पुस्तकानुं नाम २५।६७४५१। ३।२८।

विषय ७-१९

શ્રી

રણછોડજીનો ગરબો.

- જોમાળા હમીલા છેલ, રણછોડ રંગીલા;
કરી બોડાણાપર મહેર, હો મોરલીવાળા
- અકળ કળા અલબેલા તારી, પાર ન પામે શેખરે;
વેદ વિચારી વિસ્મય પામ્યા, સમજાયો નહી દેશ. રણછોડ૦
- મહા મોટપ મહારાજ તમારી, મુખથી કેમ કહેવાયરે;
સમુદ્રમાંથી ચાંચ ભર્યે જેમ, પક્ષીની તૃષા જાય. રણછોડ૦
- મંદ મતિ મહારાજ મહારી, મલીન માંડ મનરે;
શરણે રાખો શામળીયા મને જણી તમારો જન. રણછોડ૦
- હારદાના વાસી રાય, રણછોડ તમારું નામરે,
ધણી દયા ગુજરાત ઉપર કરી, આબ્યા ડાકોર ગામ. રણછોડ૦
- બોડાણાની ભક્તિ ભાવી, બુધરજી બલી તમનેરે;
અઠગઠ ઢળીયા ધરણીધર, દુર્લભ છો અમમ નિમમને. રણછોડ૦
- ધન્ય બોડાણા ધીરજ તારી, ધન્ય ધન્ય તારી માતરે;
પાતળીયો પોતાનો કીધો, હેતે કાલ્યો હાથ. રણછોડ૦
- સિતેર વર્ષ સેવા કરી, શામળીયો સખજગતયરે;
ડાકોરથી તો હારકાં મહે, વર્ષે બે ત્રણ ફેરા ખાય. રણછોડ૦
- કરમાં તુળસી વાવીને, જઈ ચતુર્ભુજને ચઢાવીરે;
પ્રભુજી તો પ્રસન્ન થયા ને, દયા દીલમાં આવી. રણછોડ૦
- અખબેલો બોલ્યા એમ મુખથી, બોડાણાની સાથરે,
એકાન્તે આવીને કહ્યું તે, દોષ ન જણે વાત. રણછોડ૦
- ધણા દીવસ તેં મારે કાજે, મહા મોદું કદ કીધુરે;

વધુ આ તાંડે જુદા થયું તે, જોઈ માંડે મન બીધું.	રજુછોડ૦
તે માટે હું તારી સાથે, આવું તારે મામરે;	
તારે ચરણે નથી ચલાતું, તે માટે તજવું ધામ.	રજુછોડ૦
કહ્યું માંડે માની કાલે, જા તું ડાકોર ગામરે;	
ડામણું લાવ તું વાત ન કુટે, મનમાં રાખી હામ.	રજુછોડ૦
બોડાણો કહે બાપજી હું, ડામણું ક્યાંથી લાવુંરે;	
મારે ઘેર તો નથી મહારાજ, કેમ કરીને આવું.	રજુછોડ૦
મોહનજી કહે માગી લાવો, જેવી તેવી વેહેલરે;	
જાત જોયાનું કામ નથી, બે જોડી લાવો બેલ.	રજુછોડ૦
બોડાણાને વચનજ આપી, વિદાય કીધા વળતીરે;	
વનમાળી કહે તારે માટે, વાત આવી છે મળતી.	રજુછોડ૦
વાર કહીને વિકૃલજીને, ચરણે પડ્યો કરજોડરે;	
લજ્જા ભારી લટકાળા તમે, રાખજો શ્રી રજુછોડ.	રજુછોડ૦
અતિ આતુરતા અંગમાં તેના, આવ્યો ડાકોર ગામરે;	
પાડોશી પ્રત્યે કહી માગ્યું, તમ સરખું છે કામ.	રજુછોડ૦
ઉપકાર માનું તમતણો જો, આપો બળદરે વેહેલરે;	
જાવું દારકામાં છેલ્લો ફેરો, ત્રીકમજીની ટેહેલ.	રજુછોડ૦
પુરવાસી પાડોશી કહે બાહ્ય, જેવી તેવી મળશેરે;	
જેમ તેમ કરીને જોડી જાઓ, બામ્મ તમારું રજશે.	રજુછોડ૦
એવું સાંભળીને ઉઠ્યો પોતે, વાર કહી વેહેલ જોડીરે;	
વેલા કરતા વનમાળીના મંદીર પાછળ છોડી.	રજુછોડ૦
ઝુગળી સડોડા હસવા લાગ્યા, કોતક સરખી વાતરે;	
બોડાણો તો આણે આવ્યો, લેઈ જવાને નાથ.	રજુછોડ૦
વેહેલને બે બળદ જોતાં, હસ્યા મુખ મચકોડીરે;	

ત્રિભુવનમાં નહીં મળે ભાષ આવી બેલની જોડી	રજુછોડ૦
બોડાણો કહે હસો ભાષઓ, હસવા સરખી વાતરે;	
છપર છપ્પા કોષ ન જાણે, કેવું થશે પ્રભાત.	રજુછોડ૦
સંધ્યા થઇ ને સ્વપ્ન કરાવ્યું, રજુછોડને રંગભરેરે;	
આડધી રાતે ઉઠ્યા પોતે, પ્રીતમ કરીને પેર.	રજુછોડ૦
તાળાં લોડ્યાં ભુંગળ ભાગી, આવ્યા મંદિર બહારે,	
બોડાણની પાસે આવી, પ્રેમે ક્યો પોઠાર.	રજુછોડ૦
જગ જગ તું ઝટપટ કરીને, વિઠલ કહે વેહેલ જોડરે;	
બોડાણો ઝપકીને જાગ્યો, દીઠા શ્રી રજુછોડ.	રજુછોડ૦
મદમદ કંઠ ગળગળું બોલે, થર થર ધુળે અંગરે;	
ગોવિંદજી હવે શી મત થાશે, તમે રાખજો રંગ.	રજુછોડ૦
બળદ તો બેસે ને ઉઠે, ચાલે નહીં લગારે;	
પ્રાત સમે પકડશે મુને, મારશે બહુ વિધ માર.	રજુછોડ૦
જગજીવન કહે જ્યમ ત્યમ કરીને, આંખા સુધી કહાડરે;	
હાંકીશ પછી હું હેત કરીને, માનીશ તરેરો પાડ.	રજુછોડ૦
જ્યમ ત્યમ કરીને આંખા સુધી, પાછલી રાતે પહોંતારે;	
રાશ પરોણો પોતે લીધો, બોડાણો મહિં મુવા.	રજુછોડ૦
વેગે વેહેલ ઉરાડી પોતે, અત્રીક્ષથી અલબેસેરે;	
ઉમરેઠ ને ડાકોરની વચ્ચે, લાવીને તો મેલે.	રજુછોડ૦
બોડાણને કહે જગજીવન, જગી જોને વાટરે;	
પ્રાત થયો ઉઠ આજસ મેલી, જો આવ્યો કોષ ધાટ.	રજુછોડ૦
આંખ ઉધાડી ઉઘું જોયું, બોડાણે તેણીવારે,	
સામળીઆ સીમાડો મારા. મામ તણો નિરધાર.	રજુછોડ૦
અલબેસો ઉતરીઓ હેઠે, લિંબ તમે સદાગોરે;	

સ્વિમામ કીધો વાલાજીએ, ચાક ચંબીને ટાળ્યો.	રણછોડ૦
તે લિંબડાનું લટકાળા તમે, એક કાળ કીધું મીઠુરે;	
કર અડકાડી કડવાસ કાઢી, તે સર્વે દ્રષ્ટે દીઠું.	રણછોડ૦
પાતળીએ ત્યાં પગલાં પાડ્યાં, પોતાનાં સાક્ષાતરે;	
અઘાપી એંધાણી તેની સર્વે જાણે વાત.	રણછોડ૦
એમ કહી અલખેલો આબ્યા, કડખડ ડાકોર મામરે;	
ખોડાણા પ્રત્યે એમજ બોલ્યા, રહેવાનો કર કામ.	રણછોડ૦
ધરણીધર કહે ધામ તબ્બું મેં, તે સહુ કાષ્ટએ જાણ્યું,	
મંદિરમાં મુજને નહી દેખે. જ્યારે વાશે વાહાણું.	રણછોડ૦
ધસમસ ધસમસ ધાષ આવશે, ગુમળીઓ ધરવાળારે;	
જામળીઓ કહે મુજને સંતાડી, તું બેસ અલીને માળા.	રણછોડ૦
ગોમતીમાં ગોવિંદજી પેઠા, વાવમાં વનમાળીયે;	
ગાળો દેતા ગુમળી આબ્યા, થોડે દિવસે ચાલી.	રણછોડ૦
ખોડાણાને બાંધી લાવે, ગુમળીઓ એમ બોલ્યારે;	
ખોડાણો ગોરસ લઇ મળવા, મયા સહુના પેહેલા.	રણછોડ૦
આવતામાં આખ ચઢાવી, ગુમળીએ વિકાળરે;	
ચોર તું કેમ ચોરી લાગ્યો, બૂધરજી બૂપાળ.	રણછોડ૦
બોલ બોલ કહી ખરજી મારી, મુરઝામત પાડ્યોરે;	
અંગીકાર કરી અલખેલે, કુખમાં દીસે ખાડો.	રણછોડ૦
ગોમતીમાં રૂંધીર થયું તે, જાહેર જુગ મોજારે;	
એ એંધાણે અલખેલેજી, શોધી કાઢ્યા નીર બહાર.	રણછોડ૦
એ વચને ત્યાંથી બળવંત બોલ્યા, હું હવે નહિ આવુંરે;	
મુજ ખરાખર સોનું લઇને, કરો તમે મન બાબુંરે.	રણછોડ૦
લાલચમાં લપટાયા સર્વે, લોભમાં લેવાયારે;	

સરકાર સર્વે પંચ મળીને, ત્રાંસ તીરે લાવ્યા.	રણછોડ૦
સામા સામી લખ્યું લેખને, બોડાણો એમ બોલ્યોરે	
એકાંતે અલબેલા સાથે, પ્રીતે પડેા બોલ્યો,	રણછોડ૦
મહારાજ મુજ પાસે નથી, એક વાલ કેરી વીંટીરે;	
સોનું જોઇએ શ્યામ બરોબર, ચિતમાં ચિંતા પેડી.	રણછોડ૦
ગોવિંદ કહે ઘેર જઈને, ગંગા બાંધને પુછોરે;	
સવા વાલની વાળી છે, તે લાવે કાં તમે કુળે.	રણછોડ૦
ઘેર આવીને ગંગાબાંધને, વાત કરી વિસ્તારીરે;	
વાળી લેઈ વનમાળી તેડે, ગોવિંદની મત ન્યારી.	રણછોડ૦
તરત લેખને તીરે આવ્યા, વાળી રાખી પાસરે;	
લગ્ન રાખજો લટકાળા અમો, ચરણ કમળનાં દાસ.	રણછોડ૦
વડની ડાળે ત્રાણુ' બાંધી, ત્રિકમળને તોલ્યારે,	
વાળી નમી ને વાલમ કર્યા, તવ જય જય સોકા બોલ્યા.	રણછોડ૦
ગાંખા ચંદને જમજવનને, ગુમળી ગાળો દેછેરે;	
કાળા તુજમાં કપટ ભર્યું છે, બૂડ પલેઈ રહે છે.	રણછોડ૦
બાળપણે તેં મામો માર્યો, મથુરાં નગરી માંછરે,	
આજ લગી અમને અથડાવ્યા, હવે જઈએ ક્યાંય.	રણછોડ૦
પ્રભુ કહે પાછા ફરો જાઓ, દારકાં મોજારરે;	
સ્વરૂપ માઈ સંવંત્રીમાં છે, તે કહાડજો બહાર.	રણછોડ૦
નિરાશ થઈ નિસાસો મુઠી, મુગળી ઘેર પધાયારે;	
સેવંત્રીમાં જઈને જોયું, પ્રભુ ત્યાં તો સંધાર્યા.	રણછોડ૦
સંવત બાર ને બારમાં પ્રભુ, બાકી કથી ન રાખીરે;	
દયા કરી ડાકારમાં આવ્યા, તે સર્વે પૂરે સાખી.	રણછોડ૦
વરસ પાંચસે ઝોમણોતેર મુઠી, અલબેલે એમ કીધુરે.	
ત્યાં લગી તો ગામતી તીરે, સહુને દર્શન દીધું.	રણછોડ૦

અમેસંમ એક રાજ આબ્યો, મારવાડથી મોટારે,	
પીલાજીયું પ્રથમ કીધો, મનમાં મેલ છે ખોટા.	રણછોડ૦
તેણે મન માન્યું મોહનજીનું, મંદિરતો આદરવું;	
જમજવનને જોમ મેળવવો, પરમેશ્વરનું કરવું.	રણછોડ૦
કારજ કીધું જાણી વજર, રતનસંમને તોડે;	
મોહનજીનું મંદિર મોટું, કર તું દિવસ થોડે.	રણછોડ૦
મંદિર કરીને મહારાજને, પધરાવ્યા ત્યાં પ્રીતે;	
સંવત સત્તર એકાદશીમાં, રંગીશો રંગ રીતે.	રણછોડ૦
માણેકકારીએ મેળો કીધો, મોહનને મન બાવે;	
વૈષ્ણવ વાજીત લેધ સર્વે, સંધ સમાજે આવે.	રણછોડ૦
મોટું મહાત્મ્ય જાણીને જન, સર્વે દર્શને આવે;	
બેઠ સામગ્રી શણગાર સારા, સ્થામળીમાને લાવે.	રણછોડ૦
મેળો મહાભારત થયો તે, મંદિરમાં નવ માયરે;	
જમજવનને જોવાને તો, જન તણા જીવ જાય.	રણછોડ૦
ત્યારે મહારાજે મનસુખો કીધો, મંદિર મોટું કીજે;	
હંમે આસને અમો બેસીને, દર્શન સહુને દીજે.	રણછોડ૦
ત્રાંબેકરને તરત કહ્યું તે, ક્ષણ ન લાગી વારરે;	
ડાકેર મધ્યે દોડી આવ્યો, પુનાનો રહેનાર.	રણછોડ૦
આવીને અલખેલા કેડ, આરંબુ મંદિરે;	
સલાહ સારા શોધી કહે છે, વેગે કરજો વીર.	રણછોડ૦
કામ કરતાં કસર ન કરશો, પૈસા પુરા પાડું;	
ધનતો ધરણીધરનું સર્વે, શ્યામ મુરતક માડું.	રણછોડ૦
પાયામાં તો પથ્થર પૂર્યા, સીસુ ઢોળ્યું સારરે;	
મોહનજીનું મંદિર કીધું, શોભાનો નહિ પાર.	રણછોડ૦
મહારાજશ્રીનું મંદિર ત્યાંતો ત્રીજે વરસે તૈયારરે;	

પ્રભુજીને પધરાવવા તણા, કાધા છે નિરખાર.	રણુછોડ૦
સરવે મળીને સ્થામળીઆની, પાસે આવ્યા પ્રીતરે;	રણુછોડ૦
મુહૂર્ત જોવા માટે જોશી, તેડાવ્યા રંગ રીતે.	રણુછોડ૦
મુહૂર્ત જોઈને જોશી કહે છે, મંદિરમાં પધરાવોરે;	રણુછોડ૦
મોહું મુહૂર્ત આવ દહાડો, ફરી ન આવે આવો.	રણુછોડ૦
અલખેલાજીને ઉંચકે પણ ખસે નહિ તલ માત્રરે;	રણુછોડ૦
વિચારી સહુ વિસ્મય પામ્યા, મળિયા સહુના માત્ર.	રણુછોડ૦
શું થાશે જ્ઞામળીઆ મોહું, મંદિર મિથ્યા થાશેરે;	રણુછોડ૦
ત્રણેકર કહે ટેક રાખજો, લગ્ન મારી જાશે.	રણુછોડ૦
પુણ્ય દાન બહુ પેરે કાધાં, પાતળીઓ પધરાવારે;	રણુછોડ૦
તોયે પણ મોહન ના માને, માટે મંદિર જાવા.	રણુછોડ૦
સાંઝ પડીને સો કોઈ થાક્યા, કાંય ન સુઝે વાતરે;	રણુછોડ૦
અલખેલાને એ મમ્યું નહિ, હેઠા પડીયા હાથ.	રણુછોડ૦
પ્રભુએ પ્રેર્યો પુરવાસી, કાષ્ઠ ખોલ્યો એવી વાતરે;	રણુછોડ૦
જગજીવનને જોઈએ જાણ્યો ખોડાણાની જાત.	રણુછોડ૦
સેના કુળમાં કાષ્ઠ હોય સો, અલખેલાજી ઉઠેર;	રણુછોડ૦
ખોળ કરીને ખખર મંગાવો, તો ત્રિકમજી તૂટે.	રણુછોડ૦
શોધ કરીને શોધી કાઢ્યા, કુળ મધ્યેના કોઈરે;	રણુછોડ૦
જોતામાં જુગજીવન કેરું, મન રણું છે મોહી.	રણુછોડ૦
અલખેલાને અંગે અડઘ્યા, સંગે સવગા સાથરે;	રણુછોડ૦
અંતરિક્ષ ઉઠ્યા અલખેલા, તે કાષ્ઠ ન જાણે વાત.	રણુછોડ૦
મિત્ર કરી પાતળીયો લખને, મોટે મંદિર ચાલ્યારે;	રણુછોડ૦
સિંહાસન ઉપર સ્થામળીયો, હરજી હેતે ચાલ્યા.	રણુછોડ૦
સંવત અક્ષર અઢ્યાનીયો, પ્રીત કરી પધાર્યો;	રણુછોડ૦
સહુને મુખ આપ્યું જ્ઞામળીયે, અંગે રંગ વધાર્યા.	રણુછોડ૦

બોલાણાનું બીરદળ ગાવા, વંશ બોલાઓ વહાલેર,	રણછોડ૦
ત્રાંબેકર તેને તેડીને, સરપાવ સારો આલે.	
ડાકોર કીધું દારકાં તે, ત્રિકમજી તત્કાલેર;	રણછોડ૦
ત્વ લવ મારી લેખે ગણજી, તમો પિતા હું બાલ.	
સિંહાસનની શોભા સારી, આરસનું મહિં કામરે;	રણછોડ૦
મધ્યે મોહન તમો બીરાજી, જોવા સરખું ધામ.	
ચરણકમલનું ચિંતવન કરતાં, ચિંતા ચિત્ત બોલાયરે;	રણછોડ૦
નેપુર ઝંજર ધુધરીઓ, અલબેલા લેઉ બલાય.	
પીતાંબર પીળુ છે તેની, કસબની છે કારરે;	રણછોડ૦
જડિત કંદોરો જોડે શોભે, ધુધરીનો ધણધાર.	
કસબી વાગો કનક સરિખો, પટકો પીળો શોભેર;	રણછોડ૦
લહેર કસબની છેડા ઉપર, અલબેલાને ઓપે.	
ચારે હાથે ચતુર્ભુજને, કડાં ચુનીઓવાળારે;	રણછોડ૦
સાંકળી સંગે સારી શોભે, બાળુઅંધ નખરાળાં.	
આંગળીએ અંગુડી ઉજવલ, વેઠ અને વળી વીંટીરે;	રણછોડ૦
પોંચી સાંકળી પાતળીયાને, મુખમાં મોરલી મીઠી.	
મોતી માળા ત્રણ તેવડી, અલબેલાને ઓપેરે;	રણછોડ૦
મોહનમાળા મોતી મોટે, ચરણે જમને ઓપે.	
સોનાની સાંકળીયો દોરો, ડુગ ડુગીયો માંહે ઝળકેર,	રણછોડ૦
શંખ ચક્ર ને ગદા પદ્મ એ, ચારે હાથે ચળકેર.	
ગળુઅંધ ગળામાં સોહીએ, કાને કુંડળ મોતીરે;	રણછોડ૦
જડાવતું તિલક જડવીરને, અખંડ બ્યોત ઉઘીતી.	
સુકુટ મનોહર મહારાજનો, ભુજમાં ન મળે જોડારે;	રણછોડ૦
મધ્યે ચુનીઓ ચળકે ઝાઝી, કથંકીનો તોરો.	
અદ્ભુત રૂપ દલ્યામાં નાવે, એક રસના શું બાપુરે;	રણછોડ૦
અપાર એનો પાર નથી હું, કેમ કરીને અંખુ.	
જોને જોવો જોઈએ તેને, તેવો છે અલબેલોર;	રણછોડ૦

મવામ તેમ ગુણુ માળે એના, રખે મુગજો મેલો.	રણુછોડ૦
ધન્ય બોડણા ધીરજ તારી, બળવંતને તેં બાંધ્યોરે;	રણુછોડ૦
જોગી મુનીને જે છે દુર્જન, તે પ્રભુ તુજને બાંધ્યોરે.	રણુછોડ૦
ઠાસરામાં ઠીક નીકળીયો, પ્રગણામાં પ્રીતેરે;	રણુછોડ૦
દુનીઆમાં તેં ડંકો કીધો, ડાકોર રહે રંમ રીતે.	રણુછોડ૦
ચાર જુગમાં જાણુ થયો તું, બોડણો બલીહારીરે,	રણુછોડ૦
તન મન ધન તેં ત્રિકમ ઉપર, સર્વે નાંખ્યું વારી.	રણુછોડ૦
અલબેલાને અરબ અમારી, એકંતે તમે કહેજોરે;	રણુછોડ૦
અવગુણનો તો આંક નથી, તમો શામળીયાજી રહેજો.	રણુછોડ૦
જો મોહન મનમાં આણો તો, જુગમાં ન થો જોડેરે;	રણુછોડ૦
ત્રાહિ ત્રાહિ શરણાંગત રાખો, રંગીલા રણુછોડ.	રણુછોડ૦
જે જે અવગુણુ જોશો તે, પ્રભુ મુજમાં બધાં બરપુરે;	રણુછોડ૦
આળ કરો તો ઉડી જાઉં, જેમ આકડાનું તુર.	રણુછોડ૦
શામળીયા તમે સામુ જુઓ, રનેહ ધરીને જામરે;	રણુછોડ૦
મન ઠેરવો મોહનજી માફ, સહેજે થાયે કામ.	રણુછોડ૦
ચરણુકમલમાં ચિત્તડુ માર, વાણીને તમે રાખોરે;	રણુછોડ૦
ધણી થઈ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાખો.	રણુછોડ૦
બેઉ કર જોડી ચરણે લાગુ, કઈ સો સો દંડ પ્રણામરે;	રણુછોડ૦
રણુછોડને તમે રાખો રસીયા, હું છું રંક શુલામ.	રણુછોડ૦
સય દણુછોડનો મરખો જે કાઠ, માથે પુરણુ પ્રીતેરે;	રણુછોડ૦
તે ઉપર રોઝે રંગીલો, રસમસ થઈ રંમ રીતે.	રણુછોડ૦
સહુ મળીન સાંભળજો, હું કહું છું વારંવારે,	રણુછોડ૦
જુલ્યું ચુલ્યું માફ કરજો, કર્તા છે કિરતાર.	રણુછોડ૦
સંવત અઢારસે અમણોતેરે, આઠમ આસો માસરે,	રણુછોડ૦
કૃષ્ણપક્ષને સ્વીવારે, ગુણુ ગાયા રણુછોડદાસ.	રણુછોડ૦

પુનમ ચાંદની પુરી ખીલી અહિરે—એ રામ.

સુંદર સ્થામની શોભા ખીલી પછીરે,
ખીરાજે ડંકપુરમાં રૂપાળા રણછોડ, હેતે નખીએ સંગાયે સંતો
આપણેરે. ટેક૦

મનહર મુર્તિ નીરખવાં, આવે સહુ નરનાર;
ચતુર્ભુજ ચિત્ત ચાહીને, ઉર ઉતારે ચીતાર;
જેથી પુર્વ જન્મનાં પાપ જશે પળ એકમારે;
આમે આન્તિ આન્તિ કરતા શ્રી ગોપાળ. હેતે૦

હીરા રત્ન જડીત છે, સુકુટ મણીમય શીષ,
મોર પીંછ કલગી ધરી, શીરપર શ્રી જગદીશ;
તેના તેજ તણો નહિ પાર, અતિ ચળકાટ છે રે,
કેંટો વિંટ્યો સુંદર પેચ પુનઃ પચરંગ. હેતે૦

બાલ તિલક કેસર કરો, કસ્તુરી મેહેકાય,
કમળ નયન કટી કેસરી, શશિ મુખ દિવ્ય સુહાય;
પ્રભુના હસ્તકમળમાં મધુરીશી મોરલી દીપતીરે;
કુંડળ માંહિ જડયા છે નીલમ મણી નંગ. હેતે૦

તન ઉપર ધારણ કર્યું પીતાંબર બહુ ખેસ,
જામે જરકથી શોભતો, ખમે દીપતો ખેસ;
જામ જુધ ચંપા ગુલાબ તુલસીદાર છે રે,
કમર કસી છે પટકે કેશવ કરણાનંદ. હેતે૦

સુક્રતામાળ મોહન ધરી, કંઠે એકાવળ હાર,
ચંદનહાર ચીત્ર ચોટતું, મણી આણેક શણમાર
હીરાકંઠી નવસરહાર હરીને આપતારે;
ઉન્નવળ સ્ફટિક મણીની માળા દીપે અંગ. હેતે૦

છેડી કદારા કનકના, પોંચી રત્ન જડીત,
બાળુખંધ બાહે ધર્મા, મુદ્રિકા ચિત્ર વિચિત્ર.
તેથી દીપે દક્ષ આંગળીયો દીનાનાથનીરે,
નીરખી નંદકુંવરને મન માફ લલયાય.

હેતે.

અંજર પાયે અમકતાં, તોડા તેજ વિસેષ,
હસ્તે સોનાનાં સાંકળાં, અલંકાર બહુ બેશ;
જુમખે જુમખે ઝાઝી, ધુધરીતો અમકાર હેરે,
સેવી ચરણ કમલ જન પાએ પુર્ણ પવિત્ર.

હેતે.

હડપચી હીરો અંગકતો, પામે મન વિશ્રામ,
નંદકુંવરને નીરખીને, પામે મન વિશ્રામ;
હસ્તે શંખ ચક્ર ને મદા પદ્મ ધારણ કરીરે,
ઉભા સન્મુખ શ્રીજી, ચડેલ લોકના નાથ.

હેતે.

કનકપાવડી કૃષ્ણતી, પામ સમીપ સોદાય,
ધર્મ છત્ર શીર ઉપરે, ધડી ધડી ચમર ધાય;
છડીદાર પ્રજુના સન્મુખ છડી પોઠારવારે;
રસિયા વસળે મારે હૃદયે પ્રાણાધાર.

હેતે.

આદતી સમે પ્રભુ આમળે, વૈષ્ણવ બીડ અપાર,
અંમ ઉલટ માતો નથી, નીરખી નંદકુંમાર;
કરેછે સ્તુતી ધણી જામળીયા તુજ પદ પામવારે,
છે શીવરામને તારો એક આધાર.

હેતે.

મંગળા આરતી ૧ લી.

રસજીના રાય રણુઓડ, વસો મારી રદીયામાં
સુખ સાગર શ્રી રણુઓડ, વસો મારી રદીયામાં;
પ્રાતસમે પ્રજુનાં મુખ નીરખી આનંદ ઉર ન સમાયરે
સુરવર મુનીવર વેદ વખાણે, નારદ કારદ ગાય.

વસો.

કોટી વદન છબી મુખપર વારી, અકલિત રૂપ અપારરે,
 મંગળ રૂપ મનોહર દીસે, સેવક મુખ બંધાર;
 તાલ મૃદંગ વીણા રસ વાગે, મુખ મોરલી બનધોરરે, વસો-
 પ્રેમ કરીને સુધારસ પીધા, ગોપી ચંદ્ર હીશેર,
 કનકયાળ કપુર ભરી માંહ, પાંચે જોત પ્રકાશરે,
 આરતી ઉતાર મારા અલખેલાની, રાધારમણ વિલાસ. વસો-
 અષ્ટસિદ્ધિ આગળ ઉભી રહી, મુખથી કહે કરજોડરે,
 પ્રાણજીવન પુરજોતમ સ્વામી, રાજ કરો રણજોડ. વસો-

આરતી ૨ છ.

મારે દીવાળી થઈ આજ, હરી મુખ જોવાને,
 મારે સરીયાં શેવકનાં કાજ ભવ દુઃખ જોવાને. મારે.
 આજ દીવાળી કાલ દીવાળી હરી જોયા મેં ન્યાળીરે
 સુંદર મુખ જોવાને કાજે આંખલડી યાય કાળી. આજ.
 રત્ન જડીત સોનાની યાળી માંહી ભર્યો કપુરરે
 આરતી ઉતાર મારા અલખેલાની રવી ઉગમતે સુર. આજ.
 સાવ સોનાનો સુરજ ઉગ્યો દુધડે વરસ્યા મેધરે
 રામ કૃષ્ણ પ્રભુ એટલું માગું સેવાને અર્થે દેહ. આજ.

આરતી ૩ છ.

જય રણજોડ રાયા પ્રભુ જય રણજોડ રાયા,
 આરતી કીજે અલખેલાની, લોપે નવ માયા. જય રણજોડરાયા-
 મેરમુકુટ શિરછત્ર બિરાજે, મણીમાલક લળકે-જોને મણીમાણિક્ષલળકે;
 પુષ્પ બહુ મુક્તાનાં, તેરા ચરણ સુધી લળકે જય રણજોડ-
 પાદ કસુંબી ઝીણા શીરખંધ હોગાં બહુ ધરિયાં; (૨)
 બાલ તિલક મણી માણક, મોતી બહુ ભરીયાં. જય

- કેસર આઠ મકરાકૃત કુંડળ, કવિ સત્ત બેઠ જડિયાં; (૨)
એક કટાણે બકુટિ કરાં, ત્રણ ભુવન ધડિયાં. જય૦
- અમૂલ્ય વરની આંખસડી, ધર્યું છે ચુંબક માણે, (૨)
મુખાર્વિંદ તણી શી શોભા, કેસર છે ભાણે. જય૦
- અમૂલ્ય હીરા હોઠ બીરાળે, કાઠી રવિ ચળકે; (૨)
હોસ્તુભમણી કંઠમાં ઝોપે, માળા બહુ લળકે. જય૦
- અનેક આભુષણ રત્ન હેમનાં, પુષ્પતણી માળા; (૨)
તુલસીહાર ચઢાવે પ્રભુને તે જન બહુ વહાલા. જય૦
- જરકસી જામે અંગે સોહો, વિધ વિધ ભલી બાતે; (૨)
ઈંદ્રાદિક ઐશ્વર્ય સર્વે, સ્તુતિ કરે ખાંતે જય૦
- ચતુર્ભુજ પુરુષોત્તમ, પુરણ અવિનાશી નામે; (૨)
શંખ ચક્ર મદા પદ્મ બીરાળે, પ્રભુજીને હસ્તે. જય૦
- કટિમેખલા પીતાંબર ઉપર, બાંધ્યો છે પટકા; (૨)
દીનાનાથ દીસે છે દયાળુ, અજન્મ બન્યો લટકો. જય૦
- ચરણ કમળ આનંદ સાગર, પ્રભુ સેવક સુખકારી; (૨)
જે જન આવી નીરખે પ્રભુને, દુઃખ કાપે ભારી. જય૦
- છડી વાંસળી નેપૂર ઝોપે, નટવરને વેશે;
ગોપ થઈને ગાયો ચારી, ગોપી રમ્યા રાસે. જય૦
- દીનમંદુ પ્રભુ આપ થયાછો હંકપુર વાસી (૨)
હોતેનાથ થઈને બેઠા પોતે અવિનાશી. જય૦
- આઠ શિખર દરવાજા ઉપર ચોખડીઆં વાગે (૨)
જોખત શબ્દ સુણે જે પ્રાણી, દુઃખ તેનાં ભાગે. જય૦

દીનાનાથનાં દર્શન પ્રીતે જે આવી કરશે (૨)

કોટી જન્મનાં પ્રાપ્તિત તેનાં, પ્રભુ પળમાં હરશે.

જયજય

આરતી આ પુરષોત્તમ કરી, પ્રેમ ધરી ગરશે, જે કોઈ;

સુખ સંપત પામી તે પ્રાણી, વૈકુંઠે જશે.

જયજય

સાત વાર.

આદિતે આનંદ સૈયર કરુંછું, ગિરિધરશું માંડી પ્રિત મનમાં રહુંછું.

સોમે પામ્યા સુખ શિવજી ફળીયારે, શ્રી નંદજીનો લાલ મુખને મળીયારે.

આ મંગલ મને હેત હરિશું લાગ્યું, આ હંદ્યકમળનું આલુહૈયેવાગ્યું.

આ બુધ આબ્યો શુદ્ધ જોવા આપણુ જઈએ, આ છાતી કરીએ

ગુંજ વહાલા થઈએ.

ગુરુ બ્રહ્મરૂપિ પ્રતાપ સુખ છે સોનેરે, આ સખી ધણો આનંદ

રાધા વહુનેરે.

શુકરના સર્વે બોલ સોને મમતારે, આ ભેતા તાળી હાથ રમની રમતારે

આ જનિશ્વરે સંદેશો હરિને કહાબ્યો, આ જોગ બન્યો છે આજ

રમવા આવોરે.

આ સાતવાર જે ગાય નરને નારીરે, તેનો વૈકુંઠમાં થાય વાસ દેવભોરારીરે.

શ્રી રણુછોડજીની પંદર તીથીઓ.

સખી પડવે તે પુરણુ બ્રહ્મ, જે કોઈ જાણે, રૂડો રણુછોડજીનો ધર્મ

વેદ વખાણે રે.

સખીજીનેબોડાણોજીબોલ, કહેછેએવારે, રાખશોરહેશેતોલ ઉપજે એવારે

સખીત્રીનેતુળસીનાંવન, પ્રભુનેપ્યારે, હાથમાંવાવેહરિનાંજન, શોભેસારારે

સખી ચોથે ચાલ્યા જાય, વસમી વાટેરે, રૂદિયામાં રણુછોડરાય, મળવામાટેરે.

સખી પાંચમે પામ્યા પંથ, તડકાતનમાંરે સેવા કરે હરિનાં જન, મારા મનમાંરે.

સખીછોછાપાં અંમધણીનાંધરીયારે, સખે રૂઢિયાસાથે રંમ હવે મનહરિયારે
 સખીસાતમેમુંદરસ્થામમોહનમળીયારે, હુંતોઆવીશતમારેમામ ફેરાફળિયારે
 સખી આઠમે જોડીવેહેલખળવંતમેઠારે, પુર્વદેશમાં કરી મહેર, પંચમાપેઠારે.
 સખી તોમે નમવા જય આણીરાખેરે, શેવકસુતા સાંઝીમાં હરિચંદ્રકેરે,
 સખીદશમેઆબ્યાડાકોરહરિંઅરસિયારે તોઠાણેડાકોરવહાલોમારોવસિયારે
 સખીએકાદશીનાદીનગુમળીધેયારે, મધરાતે આબ્યામહારાજ. હેરજુહેયારે.
 સખીબારસેબાંધ્યાછેમાલ, સેવકથીછાનારેસોતુતોસવાવાલ, પુંજમાંપાખ્યારે.
 સખીતેરશોગુમળીધેરપાછાફરિયારે, મધરાતેઆબ્યામહારાજકારજસરીયારે.
 સખીચૌદશેયરણામૃત પ્રેમેપીધારે, હરિકૃષ્ણધ્યાનંદલાલ, સંદેશાતેકીધારે.
 સખી પુનમે પુન્યાથા, શોભા સારીરે, દર્શન કરવાને જયનર ને નારીરે.
 સખી પંદર તિથીસાતવાર, જોકાર્ધમાશેરે, તેનેમગશેદારકાંનાથ, વૈકુંઠજશેરે.

શ્રી હરીની આરતિ.

જય દેવ જય દેવ જય રાધારમણા, પ્રભુ જય રાધારમણા;

જય ગોપીજન વલ્લભ, (૨) દુઃખ સહજ શ્રમના,

જય દેવ જય દેવ. ટેક. ૧

જય જય કુંજવિહારી, જય ગોકુલરાયા, પ્રભુ જય ગોકુલરાયા

વૃન્દાવિધુ રાસખિહારી (૨) નિજજન સુખ દાયા. જય દેવ. ૨

જય વૃન્દાવનવાસી, જય જય ગિરિધારી, પ્રભુ જય જય ગિરિધારી

ગોપીજન મનરંજન (૨) જય મુરલીધારી, જય દેવ. ૩

જય જય દેવકીનન્દન, જય મથુરાધીશ, પ્રભુ જય મથુરાધીશ;

નન્દ યશોદા નન્દન (૨) જય જય જમદીશા. જય દેવ. ૪

જય જય કંસ નિકન્દન, દાનવ કુલ દલના. પ્રભુ દાનવ કુલ દલના;

મહતાબન પ્રતિપાલક (૨) જય દુર્જન હલના; જય દેવ ૦ ૫

જય મુન્દર શામળીયા, પીતાબરધારી, પ્રભુ પીતાબરધારી,
મેર મુકુટ શિર શોભે (૨) અતી મંગળકારી; જય દેવ ૦ ૬

કર્ણ વિષે શુભ કુણ્ડલ, મહરાકૃતિ શોભે, પ્રભુ મહરાકૃતિ શોભે,
નાસાગ્રે મુક્તાશળ (૨) જોતાં મન લોભે. જય દેવ ૦ ૭

હૃદયે કૌસ્તુભ ઝગકે મણિમુક્તામાળા, પ્રભુ મણિમુક્તામાળા,
બાહે બાબુ ખીરાજે, (૨) અતિશય તેજગા; જય દેવ ૦ ૮

કેટીયે કિંકિણિ રણકે, તુપુર ચરણવિષે, પ્રભુ તુપુર ચરણ વિશે,
મણિમધે મણિબૂણ, મણિમધે મણિકંકણ, અતી મુન્દર દીસે. જય ૦ ૯
બાલે તિલક વિશાળ, શોભે મૃગમદનું, પ્રભુ કેસર મૃગમદનું

વનમાળા પર શુંજે, (૨) ટોણુ ષટપદનું, જય દેવ ૦ ૧૦

હસિત વદન કરી હિમા, મુજ સામું જોઈ પ્રભુ મુજ સામું જોઈ;
કૃપા કટાક્ષે દુખધાં (૨) સહુ નાંખ્યા ખોઈ જય દેવ ૦ ૧૧

એવા હરિ નિરખી મેં, લ્હાવો સર્વ લલ્લો પ્રભુ લ્હાવો સર્વ લલ્લો,
પ્રપંચ આશા છુટી (૨) ભવ ભય ભસ્મ થયો. જય દેવ ૦ ૧૨

હવે વિનંતી એટલી, શ્રીહરી તવ ચરણે, પ્રભુ શ્રીહરી તવ ચરણે;
મુને નિરંતર રાખો (૨) દાસ કરી શરણે, જય દેવ ૦ ૧૩

બાહે ગૃહી તરછોડો, તો નિજ બિદ હારો, પ્રભુ તો નિજ બિદ હારો
જેવા મણુશો તેવો (૨) હું પણ ઉદારો જય દેવ ૦ ૧૪

એવી હરિની આરતી, જે હેતે ગારી, પ્રભુ જે હેતે ગારી;
હરિદાસ પ્રભુ તેને (૨) પ્રેમામૃત પારી, જય દેવ ૦ ૧૫

જય દેવ જય દેવ, જય રાધારમણા, પ્રભુ જય રાધારમણા;
જય ગોપીજન વક્ષમ, (૨) દુખ સાલ્ય થમના. જય દેવ ૦ ૧૬

ડાકોર આવતાર યાત્રાળુઓને અમત્યની મુચના.

ડાકોર તીર્થના આદિ દેવ શ્રીડંકનાથ મહાદેવ છે, અને જે નામથી આ તીર્થનું નામ ડંકપુર હઈ ડાકોર પડ્યું છે. અને જે નમનથી શ્રી દારકાંનાથ ડાકોરમાં પધાર્યા છે. અને તેમના દેવળ પોતે ધણો સમય નિવાસ કરેલો છે ત્યારબાદ મોટા દેવળમાં પધાર્યા છે. વધુ માટે શ્રી ડાકોર મહાત્મ વાંચો. ડાકોરમાં આવી શ્રી જો તીર્થમાં સ્નાન કરી શ્રી ડંકનાથના પ્રથમ દર્શન કરવાથી યા પરિપૂર્ણ થાય છે. અને મનના મનોર્થ સફળ થાય છે.

શ્રી

પ્રભુચરણાર ખીંડુઓ નમઃ

કુંડળીયા હંદ.

- ૧ દેવદીવાળી દીનકો સંવત પારાબાર: પુરી દારિકાં જય કે અહીંલાયો મોરાર
- ૨ અહીંલાયો મોરાર ડંકપુર ડંકાદીના: ધન બોડાણા બકતા નાયકું વસકરલીન
- ૩ ધનધન ગુજર દેસદેસમે બહુસાલી: જયજય શ્રી: જુહોડપધારે દેવદીવાળી
- ૪ હરજી હરીકા દેખકે બયો વીકલ ર. બલોક: પીછે ધાએ ગુમલી ઉરમે પૂરજુર
- ૫ ઉરમે પૂરજુ રોક દુડતે ડાકોર આએ: પ્રભુ આઆ કાપાય નાયકું નીરજુર
- ૬ તોલાબધ જળ તીરખાટ તળધડ્યા અરીકા: લાલચદેલ પટાય જુલાએ હરજુર
- ૭ ચરજુ ચરજુકા લાભ સં પૂરજુકા નો કોડ: સવાવાલકી નથસં રજુહોડોરજુર
- ૮ રજુહોડોરજુહોડદેસમે ડંકાદીના: બકતાધન ભગવાન મનોરથ પૂરજુર
- ૯ જ્યેષ્ઠ ડંકો રથાન છુપાએ જસરના સરન: તાદેપુજનકાળપધાર પાહુર

વિશ્વકર્મા પુતાણ રાગ રાગણી મુંદર ચાત્રો સાથેનું ર. ૧-૪-

હલેચરી માતાનાં દર્શન કરો.

જીકસેલર મનસુખરામ રજુહોડ.

સરસ્વતી પ્રસ્તકાલયના પ્રણીત મુ. ડાકોર.

